

Прядко В.Т.

Науковий керівник:

к.е.н., доцент Петраковська О. В.

Національна академія статистики обліку та аудиту

(м. Київ)

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ НА МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

У процесі здійснення виробничо-господарської діяльності підприємства використовують виробничі запаси, які є найбільш важливою і значною частиною активів підприємства. Вони займають особливе місце не лише у складі майна підприємства, а й у структурі витрат, оскільки виробничі запаси є основною складовою при формуванні собівартості готової продукції.

Для забезпеченості підприємства виробничими запасами та ефективного їх використання необхідно вживати комплекс заходів щодо їх виявлення, кількісного вимірювання та оцінювання. Для цього необхідно здійснювати систематичний облік і аудит, якісний аналіз рівня та динаміки забезпеченості, а також ефективності використання виробничих запасів. В цьому полягає актуальність проблеми, що досліджується.

Загальні питання організації обліку виробничих запасів висвітлені у працях відомих учених - економістів: Бутинця Ф. Ф., Валуєва Б.І., Голова С. Ф., Жилкіна Л. В., Гуцайлюка З. В., Кужельного М.В., Єфіменка В.І., Кірейцева Г.Г., Лінника В.Г., Рудницького В.С., Ткаченка Н.М., Сопко В.В., Смоленюка П.С. та зарубіжних - А. Ба-каєва, Л. Ронштейна, В. Керімова, В. Чернова, Л. Котенко, Н. Чебанова, В. Сотнікова та інші.

Аналіз літературних джерел свідчить про неоднозначність підходу вчених до визначення таких понять, як «виробничі ресурси», «матеріальні ресурси», «запаси», «виробничі запаси». Таким чином, узагальнюючи думки різних науковців, ми вважаємо, що суть виробничих запасів як об'єкта обліку полягає у наступному: виробничі запаси - це сукупність предметів праці, які знаходяться на підприємстві у вигляді складських запасів основних та допоміжних матеріалів, а також палива, запасних частин, зворотних відходів, тари та інших матеріалів, які призначені для

використання як у виробничому процесі так і для будь-яких інших потреб підприємства за умови їх повного споживання у одному операційному циклі.

Проте питання обліку виробничих запасів на малих підприємствах меблевої галузі залишаються актуальними та потребують нагального вирішення.

Метою дослідження стало висвітлення теоретичних і практичних проблем та розробка шляхів удосконалення обліку виробничих запасів на підприємстві меблевої галузі, на прикладі ТОВ «А-Фемелі». Підприємство належить до суб'єктів малого підприємництва. Облік на підприємстві веде бухгалтер, посади головного бухгалтера - не передбачено. Відповідальними за ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності з наданням права підпису фінансових, банківських та інших первинних фінансових документів призначено директора.

На підприємстві первинний облік виробничих запасів ведеться згідно чинного законодавства. Синтетичний облік виробничих запасів здійснюється на рахунку 20 «Виробничі запаси» (за дебетом - надходження, за кредитом - списання), які складаються з основних і допоміжних матеріалів, тари для виробництва меблів для ванних кімнат. Виробничі запаси зберігаються на складі. За даними складського обліку матеріально-відповідальні особи - комірники в кінці місяця складають матеріальний звіт, у якому відображають узагальнені підсумки витрат виробничих запасів за кожним найменуванням окремо.

В бухгалтерії ведеться аналітичний облік по кожному виду виробничого запасу із застосуванням комп'ютерної техніки - у програмі 1С: Бухгалтерія 8.2. Також необхідно зазначити, що бухгалтерський облік ведеться із застосуванням восьмого класу «Витрати за елементами», тому рахунок 20 «Виробничі запаси» закривається відповідними субрахунками рахунку 80 «Матеріальні витрати».

Вибуття виробничих запасів на підприємстві відбувається за методом ФІФО.

Основними недоліками на підприємстві є такі: недосконалий наказ про облікову політику, відсутність управлінського обліку, а також невирішеною проблемою на підприємстві є відображення в обліку транспортно-заготівельних витрат тощо.

Секція. 1. Національний та міжнародний досвід розвитку бухгалтерського обліку, як науки

Тому пропонується осучаснити наказ про облікову політику, графіки документообороту та інші внутрішні документи підприємства з урахуванням останніх змін у податковому законодавстві. Запропоновано одночасне використання програмних продуктів «1С:Бухгалтерія 8.2» та «МЕЭос» для обліку виробничих запасів та їх оподаткування податком на додану вартість. Запропоновано вести облік ТЗВ на 209 субрахунку з подальшим їх розподілом. Необхідно впроваджувати управлінський облік.

Ряба О.В.

V курс ОАД 13.01/2

Науковий керівник

д.е.н. професор Малюга Н.М.

Національна академія статистики

обліку та аудиту

(м.Київ)

ОБЛІК КРЕДИТНИХ ОПЕРАЦІЙ

Створення дійової системи кредиту й кредитних відносин є невід'ємною складовою ринкової трансформації економіки. Цей процес виявився складним і суперечливим. Україна почала формувати кредитну систему на тій базі, яка існувала при адміністративно-командній системі й була пов'язана з централізованим розподілом кредитних ресурсів, пільговим кредитуванням, кредитними обмеженнями тощо. Все це робило кредит і кредитні відносини недосконалыми й неефективними. Замість подолання цих недоліків глибока економічна криза, спад виробництва зумовили кризу неплатежів, що підривало корінні принципи кредиту, позбавляло його активного впливу на розвиток економіки. Справа дійшла до того, що неповернення кредитних сум стало досить поширеним явищем, яке спричинило появу величезних сум кредиторської заборгованості, що перетворювало кредит на свою протилежність - безповоротне фінансування, тобто повністю вихолощувало зміст цієї економічної категорії.

Перехід України на етап макроекономічної стабілізації та економічного зростання з новою силою підкреслив необхідність і